

Хай живе 1 Травень!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

РІК ВИДАННЯ 5-й
Газета виходить
щотижня

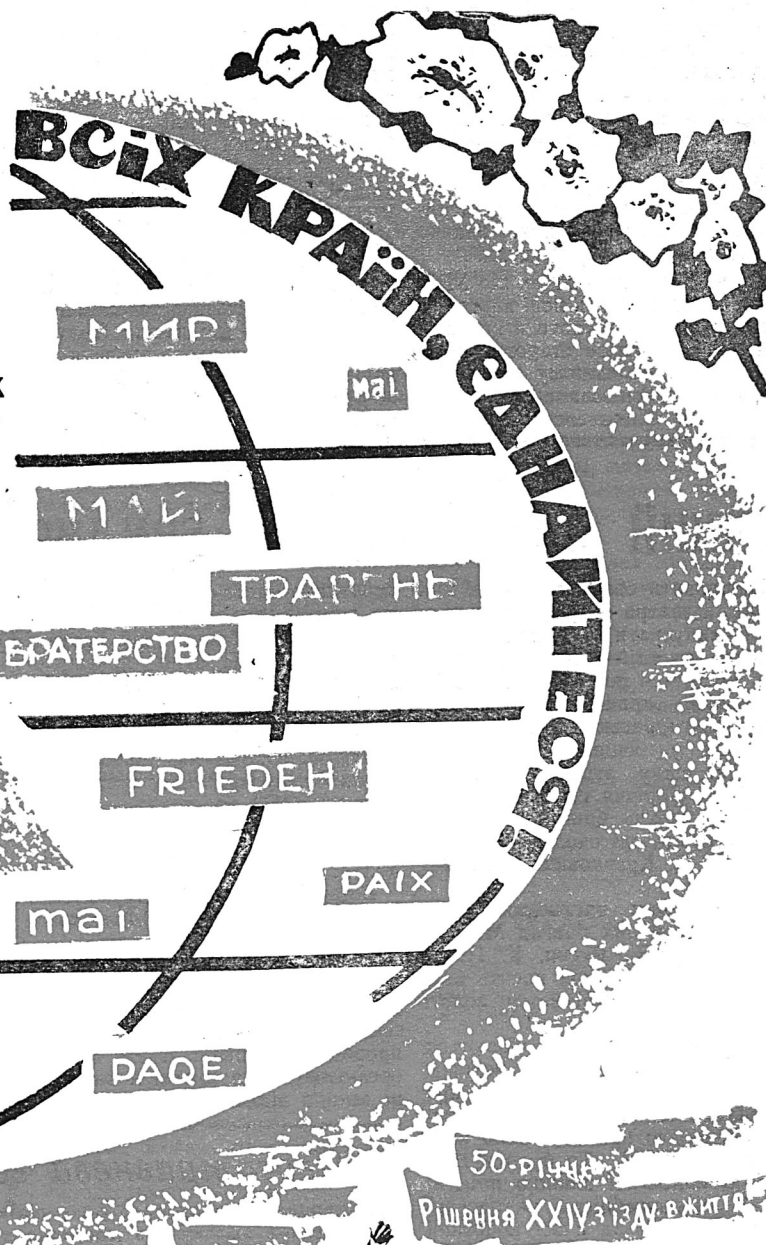
ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 18 (252)

Неділя, 30 квітня 1972 р.

Ціна 2 коп.

СВЯТО ПРАЦІ І МИРУ

По землі крокує світлий і радісний Першотравень!

Нинішнє свято миру, праці і весни ми зустрічаємо у незабутні дні, коли всі народи нашої багатонаціональної Вітчизни йдуть назустріч 50-річчю утворення Союзу РСР. В обстановці творчого піднесення, викликаного історичними рішеннями XXIV з'їзду КПРС, радянські люди на всіх ділянках господарського будівництва вносять вагомий вклад в дальшє піднесення економічної й оборонної могутності Батьківщини.

Повідомлення ЦСУ СРСР про підсумки виконання державного плану виробництва промислової продукції за перший квартал цього року, що було опубліковане наприкінці квітня, свідчить про нові перемоги радянського народу в справі господарського будівництва, в здійсненні завдань дев'ятої п'ятирічки. Наприклад, в порівнянні з першим кварталом минулого року обсяг промислового виробництва збільшився на 7 процентів, а продуктивність праці — на 5,5 процента.

На Україні в порівнянні з першим кварталом минулого року вироблено більше: електроенергії — на 2,5 мільярда кіловат-годин, вугілля — майже на 1 мільйон тонн, чавуну — більш, як на 200 тисяч тонн та іншої продукції.

Збільшився випуск товарів народного споживання у порівнянні з відповідним періодом минулого року: швейних виробів — на 42 мільйони карбованців, білизняного трикотажу — на 3,3 мільйона штук, меблів — на 12 мільйонів карбованців.

У загальний доробок нашої республіки внесли свій вклад і колективи трудівників учбово-виробничих підприємства Українського товариства глухих. Ставши на передтравневу трудову вахту, трудівники УВП успішно справилися з чотиримісячною програмою випуску продукції і тепер розгорнули змагання за дострокове виконання взятих зобов'язань на честь півстолітнього ювілею утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Найвищих виробничих показників на передтравневій трудовій вахті домоглися колективи Вінницького, Дрогобицького, Артемівського, Ужгородського № 2 та багатьох інших учбово-виробничих підприємств.

З випередженням часу в рахунок липня — серпня на УВП Товариства працюють сьогодні сотні трудівників. Серед них — швеї Харківського УВП-2 Галина Осиповська та Ганна Саприкіна, робітниці Лубенського УВП — Віра Недбайло, Ніна Терещенко, Тетяна Колесник, мебльовики Ровенського УВП — верстатник Володимир Матвійчук, шліфувальниця Марія Куликович та інші.

Урочисто святкують Першотравень члени Українського товариства глухих. Разом з усім радянським народом вони сьогодні демонструють свою непохитну вірність ідеям пролетарського інтернаціоналізму, справі миру, демократії та соціалізму.

ХАЙ ЖИВЕ ПЕРШЕ ТРАВНЯ — ДЕНЬ МІЖНАРОДНОЇ СОЛІДАРНОСТІ ТРУДЯЩИХ ВСЬОГО СВІТУ!

З СВЯТОМ ВАС, ДОРОГІ ДРУЗІ!

ПЕРВОМАЙ

Первомай...

Проходить в белом платьє

девушка бедовая моя.

А в глазах ее такое счастье!

Хорошо, что у меня семья.

Хорошо, что юность пролетела

песней, спортом, страстью

молодой.

Сколько дел успел я переделать!

А поэзия — живой водой.

Смысла жизни в книгах не ищу я,

действуя, мечтаю и горя.

А из истины знаю лишь простую —

я живу не только для себя.

Первомай...

Знамена, флаги, трубы

и шары, как стайки голубей.

Кажется, Ильич глядит с трибуны,

шурится над радостью людей.

А. СИМОНЕНКО.

Ленінський тиждень

Напередодні комуністичного суботника працівники Конотопського учбово-виробничого підприємства зібралися на мітинг, на якому вирішили підтримати заклик передових виробничих колективів Конотопу: тиждень перед днем народження Ілліча оголосили «Ленінським».

Кожен виробничник УВП взяв на себе відповідні зобов'язання. Так, ударники комуністичної праці К. Кисіль, С. Фесенко, Є. Луценко дали слово виконувати денні завдання не менш, ніж на 130 процентів. Треба сказати, що свого слова вони дотримали.

За «Ленінський тиждень» на підприємстві не було випадків порушень технологічного процесу, не було невиконаних норм. За ці дні виготовлено продукції на 8957 карбованців, що становить 103 проценти змінного тижневого завдання.

З великим трудовим піднесенням працював колектив УВП. Наведу такий приклад. О. Опнієнко іноді допускає брак через неувважність. А за цей тиждень вона постійно перевиконувала норми і не мала жодного випадку браку.

Напередодні знаменної дати були підведені підсумки «Ленінського тижня». Кращими визнані зміни майстрів Т. Немолот та Є. Гузевої по пошиву брезентових жіночих костюмів. З цих змін відзначені Н. Бритова, Г. Троценко, О. Шевцов та В. Вольченко, які виконували норми в середньому на 120 процентів.

Взагалі, дев'ять трудівниць УВП нагороджені подарунками, а семи чоловікам оголошені подяки.

Для кращої організації виробничого процесу та керівництва «Ленінським тижнем» на УВП створили штаб. До нього ввійшли секретар парторганізації підприємства Л. Ониськовець, голова місцевому Г. Васильєва, головний інженер Н. Дикленко, передовики виробництва К. Кисіль та М. Ушкалова.

А. ЖОГОВ,
заступник директора Конотопського УВП по навчально-виховній роботі.

ПОТРІБНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ ПІДХІД

Учбово-виробничі підприємства нашого Товариства за останні роки одержали багато одиниць різноманітного технологічного та допоміжного обладнання. Тепер уже не в дивину такі верстати, як кординатно-розточувальні, універсально-фрезерні, токарні автомати, високопродуктивне швейне обладнання.

На наступний, 1973 рік наші підприємства замовили чимало нового устаткування, з придбанням якого значно зросте обсяг випуску виробів на тих же виробничих площах і з тією ж кількістю робітників, що й тепер. Також значно підвищиться якість продукції.

Та, не дивлячись на те, що УВП постійно одержують нові верстати, ми не повинні забувати й про підтримання наявного старого устаткування на належному рівні. Нещодавно організоване всесоюзне об'єднання «Союзверстатремонт»,

яке провадить централізований капітальний ремонт металорізальних та деревообробних верстатів. Деякі наші підприємства з недовірою ставляться до нього, а, вірніше сказати, не хочуть брати на себе додаткове піклування по демонтажу, відправці та одержанню верстатів після централізованого ремонту. Вони вважають за краще робити ремонт своїми, не завжди кваліфікованими кадрами, з великими витратами часу і коштів.

Зовсім інакше ставиться до цієї важливої справи Полтавське УВП-2. Це підприємство давно відмовилось від кустарного ремонту обладнання і користується послугами тільки ремонтних заводів об'єднання «Союзверстатремонт». Нам здається, що досвід Полтавського УВП-2 з цього питання повинен зацікавити керівників учбово-виробничих підприємств нашого Товариства.

Не все ще гаразд і з використанням наявного обладнання. На деяких підприємствах воно працює тільки в одну зміну, а то й ще менше. Наприклад, на Київському УВП-1 шліфувальні верстати працюють неповну зміну. Але, не дивлячись на це, керівники цього підприємства ще замовили таке ж обладнання. Аналогічне становище і на Ждановському УВП, де вся група металообробних верстатів використовується тільки в одну зміну.

Кожна одиниця обладнання — це гроші. І гроші невеликі. То ж перш, ніж надіслати до Центрального правління УТОГ заявку на будь-яке обладнання, треба ретельно проаналізувати, чи потрібно воно на підприємстві. А вже трапляються такі випадки, що дефіцитні верстати простоюють без діла. До цієї важливої справи потрібен господарський підхід.

Ю. ЗУБКЕВИЧ,
старший інженер виробничо-технічного відділу ЦП УТОГ.

НАЗУСТРІЧ ІХ З'ЇЗДУ УТОГ

РІЧНИЙ ПЛАН — ДО 20 ГРУДНЯ

Працювати сьогодні краще, ніж вчора, а завтра — краще, ніж сьогодні, випускати продукцію тільки високої якості! — під таким девізом трудяться робітники, інженерно-технічні працівники та службовці Ужгородського УВП-2.

Перед у соціалістичному змаганні за гідну зустріч ІХ з'їзду УТОГ та 50-річчя утворення Союзу РСР ведуть бригади комуністичної праці, які очолюють бригадири А. В. Крачкович та М. Ю. Томей.

З особливим натхненням трудяться члени цих бригад М. Тар, А. Гомонай, Е. Русин, К. Пирожук, Ю. Стегура, які носять нині почесне звання «Майстер золоті руки».

За це високе звання борються на УВП зараз понад 70 чоловік. Хочеться окремо сказати про бригадира А. В. Крачковича. Зовсім дівчинкою прийшла вона працювати на УВП. То було в 1954 році. В колективі швидко помітили її працелюбність, наполегливість у роботі. За дуже короткий час вона досконала оволоділа спеціальністю швей-мотористки, стала кращою спортсменкою, активісткою в громадському житті.

В 1966 році її призначили майстром, і, коли по країні пролунав заклик: «Жити й працювати по-комуністичному», її бригада першою відповіла на нього ділом. Дівчата пішли вчитися у вечірню школу, активно включилися у

спортивно-масову роботу, в роботу гуртків художньої самодіяльності. А незабаром цій бригаді перший на УВП було присвоєно звання «Колектив комуністичної праці».

Нещодавно делегат ІХ з'їзду УТОГ Ф. Ю. Шутяк, проводячи в цехах бесіду про гідну зустріч ІХ з'їзду УТОГ, добре висвітлює ті зміни, які відбулися в житті колективу УВП після VIII з'їзду УТОГ.

Ветерани ж праці підприємства згадали й про те, яким було наше УВП в перші повоєнні роки.

Зараз в Ужгородському будинку культури працюють гуртки художньої самодіяльності, спортивні секції, демонструються кінофільми, проводяться цікаві лекції, бесіди, організовуються цікаві й змістовні вечори відпочинку...

У вечірній школі робітничої молоді вчаться 48 трудівників.

Працюй, учись, відпочивай, підвищуй свій культурний і загальноосвітній рівень — все до твоєї послуг. Все це — результат піклування рідної комуністичної партії, Радянського уряду про добробут людей чесної праці.

Нам приємно усвідомлювати, що на сьогодні колектив Ужгородського УВП-2 займає перше місце у змаганні серед підприємств міста. За підсумками четвертого кварталу 1971 року нам було вручено перехідний Червоний прапор президії ЦП УТОГ та Республіканської ради професійних спілок і грошову премію 1200 карбованців.

Готуючи гідну зустріч ІХ з'їзду УТОГ, трудівники Ужгородського УВП-2 зобов'язалися виконати річний виробничий план до 20-го грудня.

Н. КОРЗОВАТИХ,
інструктор Закарпатського обласного відділу УТОГ.

Передтравнева вахта трудова

З перших днів другого року п'ятирічки наш колектив розгорнув соціалістичне змагання з дострокове його виконання. Слово робітників не розходиться з ділом. Достроково ми завершили виробничі завдання першого кварталу по реалізації продукції. Виконали його на 105 процентів. Виробничі успіхи бригад з кожним днем набирали все вищих темпів і ось 15 квітня, в день комуністичного суботника вони вилились у конкретні цифри й показники по кожній бригаді. Виконавши в цей день змінне завдання на 109,3 процента, бригада № 6, де майстром М. Деменко, зайняла перше місце в соціалістичному змаганні. А швей цієї ж бригади В. Стахаська, В. Авілова, Н. Забережна, Л. Петренко, Б. Рудяк виконали змінне завдання на 130—140 процентів.

Розмах соціалістичного змагання з кожним днем зростає. На передтравневу вахту трудову став увесь колектив і добився хороших результатів — план квітня виконано достроково на два дні, понад план виготовлено продукції на 2750 карбованців. Колектив готує нові трудові подарунки 50-річчю з дня утворення Союзу РСР.

В. БОГДАНЕЦЬ,
старший інженер-економіст Полтавського УВП-1.

ВИХОВУЄМО ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНІ ПОЧУТТЯ

На початку навчального року колектив вчителів Івано-Франківської школи робітничої молоді для глухих розробив та затвердив заходи по підготовці і відзначенню 50-річчя утворення СРСР. Заходами передбачалося програти року провести з учнями ряд цікавих і змістовних бесід на тему дружби народів нашої багатонаціональної країни, а також переглянути й обговорити деякі кінофільми, прочитати книжки.

Окремі пункти цих заходів уже виконано. Учителі школи намагаються працювати так, щоб інтернаціональна тематика знаходила своє відображення головним чином на уроках.

Так, у дванадцятому класі під час вивчення ідейного змісту поеми А. Малишка «Прометей» вчителька О. Ф. Яциківська прозела з учнями бесіду про те, які результати входять до складу СРСР, які народності проживають на території нашої країни, як вони дружать між собою, як допомагають одна одній в роки Великої Вітчизняної війни, відбиваючи шатені атаки озвірилих фашистських орд. Учні розповідали, що розвідники-росіяни знайшли і доглядали ук-

раїнські селяни. Під час облати німці знайшли білці, зібрани на майдани всіх селян і допитувалися, хто це такий, але всі, від старого до малого, говорили: «Це наші».

Велику увагу приділяємо і позакласній виховній роботі. Між класами організовано соціалістичне змагання за краще відвідування, успішність та участь у громадській роботі. Кожен клас взяв по-сильне зобов'язання й приступив до його виконання.

В школі щотижня проводяться політінформації, на яких учні дізнаються про внутрішнє життя нашої країни, її зовнішньополітичну діяльність. В проведенні політінформацій активну участь беруть також і учні.

З метою кращого вивчення життя народів нашої країни ми проводимо бесіди, мімічні читки, вечори відпочинку. Так, класний керівник одинадцятого класу А. П. Наталь на одній з бесід розповіла своїм учням, що всі важливі будови, які споруджуються на території Радянського Союзу, виконуються спільними зусиллями наших народів-братів. Наприклад, на спорудженні Якутської і Бури-тинської державних районних

5 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПРЕСИ

НАШІ ПОМІЧНИКИ І ДРУЗІ

60 років тому (5 травня 1912 року) у Петербурзі вийшов перший номер заснованої В. І. Леніним масової більшовицької газети «Правда». Цей день уже увійшов у традицію і щорічно відзначається, як День радянської преси.

До Великої Жовтневої соціалістичної революції «Правда» пройшла крізь усі заслони царської цензури і переслідувань жандармерії. За перші два з лишком роки існування «Правди» її 8 разів закривали, але через недовгий час вона знову виходила під іншими назвами: «Робочая правда», «Северная правда», «Правда труда», «За правду», «Пролетарская правда», «Путь правды» та інші.

Після перемоги Великого Жовтня до наших днів «Правда» — вірний пропагандист, агітатор і організатор мас за перетворення ленінських ідей в життя. Наша «Правда» веде велику організаторську роботу на всіх ділянках комуністичного будівництва, починаючи з перших днів Радянської влади. І в роки Великої Вітчизняної війни, і у повоєнні роки «Правда» вірно служить інтересам радянського народу, вона — бойовий помічник Центрального Комітету КПРС, який несе в маси всепермагаючі ідеї марксизму-ленізму, веде непримиренну боротьбу проти всяких проявів буржуазної ідеології.

«Правда», як і вся радянська преса, високо несе прапор великих принципів пролетарського інтернаціоналізму, прапор боротьби за мир і щастя трудящих у всьому світі, за світле майбутнє людства — комунізм.

З нагоди Дня радянської преси президія Центрального правління УТОГ, редакція газети «Наше життя» вітають з Днем преси найстаріших кореспондентів, які з перших днів існування газети постійно й активно висвітлюють життя і трудову діяльність членів УТОГ.

Вітаємо вас товариші:

Л. Алфімов (Львів), Б. Бараш (Львів), Т. Волошко (Сімферополь), О. Воронцов (Чернігів), В. Горбунцов (Черкаси), П. Горбунцов (Садгора), Ю. Громадченко (Ровно), М. Глодін (Луцьк), Ю. Гер (Одеса), Р. Гольдман (Дніпропетровськ), М. Горб'як (Дрогобич), М. Гоблик (Закарпаття), І. Дуценко (Одеса), І. Динкевич (Львів), І. Зінченко (Павлоград), Й. Здоровило (Київ), М. Калиниченко (Донецьк), Н. Конвалюк (Івано-Франківськ), Ф. Коваль (Івано-Франківськ), І. Коломиченко (Біла Церква), М. Корзоватих (Ужгород), Й. Клейман (Хмельницький), О. Крайківський (Івано-Франківськ), В. Курилас (Львів), С. Кисельов (Хмельницький), В. Людвік (Одеса), Г. Лисюк (с. Софіївка, Дніпропетровської обл.), О. Лещинська (Київ), В. Миколаєвський (Ровно), С. Мордушенко (Запоріжжя), О. Міліхінкер (Чернівці), Г. Малікіль (Суми), Л. Мик (Житомир), М. Мачківський (Білогір'я, Хмельницької обл.), Л. Мануха (Кривий Ріг), М. Мартинов (Лубин), Ю. Найдорф (Вінниця), Н. Насекина (Ровно), М. Ниров (Вінниця), М. Омельченко (Ровно), Л. Овчаренко (Олександрія), Г. Отрюх (Чернігів), Н. Пегрібна (Кіровоград), А. Пінчук (Львів), О. Пустовіт (Дніпропетровськ), А. Росинський (Харків), Л. Радомська (Донецьк), З. Селезняков (Артемівськ), Ф. Савенко (Київ), Р. Сквородников (Ялта), О. Суханов (Одеса), М. Сухов (Новомиргород, Кіровоградська обл.), Т. Сезоннова (Донецьк), І. Сапожников (Київ), А. Симоненко (Харків), Б. Туркін (Донецьк), О. Трохимець (Київ), С. Телегіна (Калуш), Г. Цуканов (Кіровоград), О. Чорнобай (Кременчук), О. Шалов (Львів), Г. Швець (Вінниця), І. Шапеев (Вінниця), П. Ширенков (Шалевець, Чернігівська обл.), В. Якубенко (Донецьк), Є. Яровенко (Одеса), О. Ягельницький (Одеса)!

Бажаємо міцного здоров'я, творчих успіхів у вашій нелегкій і благородній справі!

СЛІДАМИ НЕНАДРУКОВАНИХ ЛИСТІВ

Допомогли

До редакції газети «Наше життя» надійшов лист від члена УТОГ О. Ф. Нестведа з Харкова про те, що висланий ним на адресу Київського дослідного підприємства апарат «Сигнал» ще в січ-

ні до цього часу не відремонтований.

Як повідомив редакцію директор цього підприємства П. М. Меркатун, про причини несправності апарату власнику було повідомлено ще 15 лютого в листі за № 0-115. Апарат відремонтовано і відправлено т. Нестведу О. Ф.

НА ДНІПРІ.

30 квітня 1972 р.

РОЗРОБКИ В ГАЛУЗІ СУРДОТЕХНІКИ

Чотири роки тому в Проектно-конструкторському бюро УТОГ була організована лабораторія сурдотехніки. Створенням посилювача колективного користування «Звук-12» лабораторія забезпечила собі рівноправне існування серед інших відділів бюро.

Працівники лабораторії працюють над створенням приладів для виявлення та діагностики слуху, для реабілітації слуху, як індивідуального, так і групового користування. Крім цього, наші конструктори розробляють прилади для розвитку слуху і мови індивідуального та групового користування.

За минулий рік лабораторією разом з Науково-дослідним інститутом отоларингології УРСР розроблено два прилади для дослідження слуху методом ігрової аудіометрії «АІ-3-7» у дітей від трьох до семи років і методом умовного рефлексу орієнтації у дітей до трьох років. Дослідні зразки приладів демонструвалися на з'їзді отоларингологів у вересні минулого року і дістали високу оцінку делегатів з'їзду.

Серед приладів для діагностики слуху лабораторією розроблено прилад масової аудіометрії «МАР-18» і універсальний полосовий посилювач з системою фільтрів. Прилад «Мар-18» являє собою комплекс низькочастотних пристроїв, призначених для розподілення і дозування напруги звукових частот з метою виявлення дефектів сприйняття мови у великих груп людей за відносно короткий час. Прилад переносний, розбірний його можна швидко підготувати до роботи в стаціонарних умовах. Працює в комплекті з магнітофоном «Весна-3». Дослідний зразок цього приладу встановлено в слухо-пересувній лабораторії, де успішно проходить випробування.

Прилад «Фільтр» дозволяє застосовувати вербональний метод аудіометрії, запропонований професором з Югославії Губеріна. Прилад «Фільтр» призначений для дослідження і визначення стану залишків слуху з допомогою комплексу тонів, що виділяються із звуків мови, індивідуального підбору слухового апарату.

Передбачена у приладі система електричних фільтрів виконує дуже важливу роль, з її допомогою можна виділяти тільки ті полоси частот в мовному діапазоні, які найбільш характерні для використання мовних зразків.

Це дозволяє усувати з спектра слова, окремі звуки, що заважають глухому зрозуміти слово. З другого боку, застосування фільтрів дозволяє посилювати звуки у відповідності з частотною залежністю залишків слуху. Дослідні на згаданому приладі передбачають великі можливості для розробки ефективних апаратів по реабілітації слуху і мови.

З другої групи приладів розроблено індивідуальний звуковий посилювач «ІУ-1», призначений для компенсації слабких, середніх і великих втрат слуху по повітряній і кістковій звукопровідності. Посилювач «ІУ-1» можна використовувати для індивідуальних занять по розвитку слуху і мови в осіб з середнім і сильним ступе-

нем глухоти. Посилювач «ІУ-1» використовується особами з втратами слуху в побутових умовах, в установах, школах та на підприємствах. Цей прилад має автоматичне регулювання в залежності від навколишнього шуму і при різних звуках, а також виносний мікрофон, який припилюється до лашкану піджака. Це виключає сторонні шуми. Живлення посилювача від батареї типу «Крона ВІІ». Застосування посилювача «ІУ-1» не тільки дає можливість чути, а й розвивати слух, розширюючи слухові кісточки, вражені анкілозом, масуючи перепонки, забезпечуючи нормальну функцію слухових нервів у відповідності з відомим положенням: «Орган, який не працює, відмирає», і девізом «Рух — це життя».

З третьої групи приладів розроблено груповий посилювач для розвитку слуху і мови. «Спектр», призначений для групового навчання осіб з середнім ступенем глухоти. Посилювач «Спектр» — це модернізований «Звук-12». Основною відмінністю посилювача «Спектр» є те, що він дає можливість обмежувати діапазон робочих частот, в результаті чого є такі діапазони робочих частот: 80—300 герц, 80—600 герц, 80—1200 герц, 80—2400 герц. Це викликано тим, що у дітей, які втратили слух в дуже ранньому віці і страждають глибокою глухотою, здебільшого залишки слуху можна виявити тільки на низьких частотах.

Що стосується завдань лабораторії на 1972 рік, то вони в основному спрямовані на розробку приладів, які полегшать працю і побут людей з дефектами слуху. Велику увагу приділяємо зараз розробці приладів з питань техніки безпеки для членів УТОГ, що працюють на УВП. Працівники Проектно-конструкторського бюро звертаються до всіх трудівників УВП з проханням вносити свої пропозиції щодо розробки спеціальних приладів, які забезпечуватимуть безпеку праці.

В. ЄЛЕВИЧ,
головний інженер ПКБ УТОГ.
А. МЕЛЬНИЧЕНКО,
завідуючий відділом.

Шостий клас Миколаївської школи-інтернату оснащено сурдоакустичною апаратурою. Відповідає відмінник навчання Павло Кожухаренко.

УТОГІВСЬКІ—НАЙКРАЩІ

(ЗАМІТКИ З РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО ЯРМАРКУ)

В середині квітня у Чернівці відбувся республіканський оптовий ярмарок, на якому торговельні організації закупляли ліжка і дозакупляли меблі на 1973 рік.

Оскільки всі меблі, які виробляються меблевими підприємствами УТОГ, були закуплені на 1973 рік ще в минулому році на Ворошиловградському ярмарку, на цьому ярмарку брали участь тільки Ворошиловградське УВП-1, Комунальське та Дніпродзержинське УВП. Крім продукції підприємств нашого Товариства на ярмарку експонувалися ліжка, які виробляють підприємства міністерства місцевої промисловості, міністерства внутрішніх справ та міністерства чорної металургії, що виробляють ліжка на трубних заводах для ширвжитку.

Підприємства УТОГ виробляють ліжок металевих не так уже й багато: на 1973 рік продано 136100 штук, а випускають їх у республіці близько двох мільйонів. Кваліфікаційна комісія довго оглядала зразки ліжок наших УВП і визнала їх найкращими. Особливо сподобалися ліжка з квадратними деталями спинки, що користуються підвищеним запитом у покупців.

Звичайно, пишатися цим треба, але не зазнаватися, бо зразки зразками, а в практиці масового випуску металевих ліжок є ще випадки відхилення від технічних умов, як це мало місце на Ворошиловградському УВП-1. Отже, нашим виробничникам слід і надалі наполегливо працювати над підвищенням якості металевих ліжок, щоб вони були найкращими не тільки за моделями і не тільки на виставках, а щоб будь-яке ліжко при перевірці відповідало всім вимогам стандарту, всім смакам покупців.

Підсумки ярмарку підказують ще, принаймні, два питання: перше, мода [вона тут цілком доречна, бо ліжко повинно «вписуватися» в ансамбль сучасних меблів] вимагає відходу від більш простих у виробництві ліжок з круглими деталями на користь збільшення випуску ліжок з деталями квадратного перетину та до того не надто дорогих [частково нікельованих].

По-друге, у виробництві ліжок з квадратним перетином деталей зараз застосовується дефіцитний матеріал — біметал, на збільшення ресурсів якого розраховувати не варто.

Деякий досвід заміни біметалу прокатом чорних металів, сталевими трубами та сталевим стрічкою вже є. Його треба швидше освоювати.

А. ІДЕЛЬС,
начальник відділу постачання та збуту Ц. ПУТОГ.

Приклад передовика

Понад двадцять років трудиться на Стрийському гумово-взуттєвому комбінаті член УТОГ, крейдувальниця Ганна Іванівна Мончак.

Росло підприємство, а разом з ним росла і робітниця. Вчилася, приглядалася до роботи більш досвідчених, намагаючись перейняти в них все найкраще. Настирливість і наполегливість в оволодінні майстерністю дали свої результати. Старанню трудівниці помітили і почали доручати їй більш відповідальні і складні завдання.

Коли по плану реконструкції підприємства виникла потреба посилити досвідченими кадрами одну з відповідальних ділянок виробництва — розкрій і розмітку спецканіни, з якої шнють прокладку для гумового взуття, адміністрація сміливо довірила цю справу Ганні Іванівні, і вона успішно справляється з дорученою справою, щоденно виконуючи змінні завдання на 140—150 процентів при відмінній якості роботи. Ганні Іванівні притаманне почуття відповідальності за громадську справу, вона завжди підтримує все нове, передове, що можна використати в роботі. Ось один з характерних прикладів.

На підприємстві обговорювали Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про поліпшення використання резервів виробництва і посилення режиму економії в народному господарстві».

подарстві». Ганна Іванівна попросила слова.

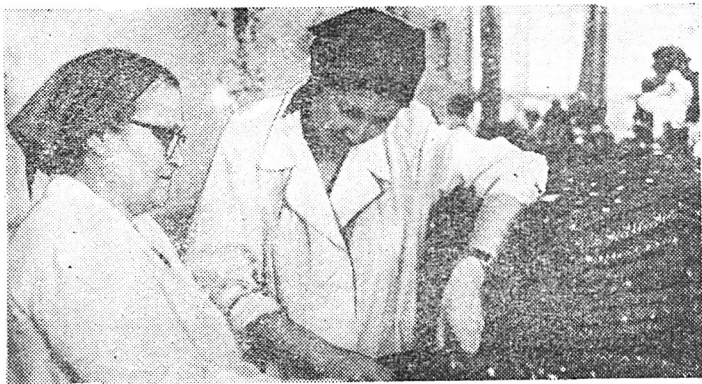
— Боротьба за економію сировини і матеріалів — важливе завдання, — сказала вона. — Нам всім треба дуже серйозно поставитися до цієї справи, глибоко вивчати виробництво, використовувати всі можливості заощадження сировини і матеріалів на кожному робочому місці.

Це був заклик до всіх. За ним послідували практичні діла. В першу чергу взялися за перегляд норм витрат спецканіни, ниток. Всі робітнички взяли особисті зобов'язання, накреслили певні завдання в цьому напрямі. За ініціативою передової робітнички на підприємстві було запроваджено беззалишковий метод розкрою спецканіни.

Впровадження цього методу дало добрі результати — заощаджено сотні метрів спецканіни. І в цьому велика заслуга крейдувальниці. Ганна Іванівна почала ще більш уважно, вимогливо ставитися до себе і своїх товаришів по роботі. Її приклад наслідувало багато членів УТОГ, які трудяться на підприємстві.

Ганна Іванівна веде велику громадську роботу як член бюро первинної організації УТОГ. У вільний час її часто можна бачити у будинку культури на репетиції драмгуртка.

А. ЦУКЕРМАН.
м. Стрий.

Відмінно трудилася на першотравневій вахті активний кореспондент нашої газети прасувальниця Львівського УВП-1 Л. Алфімова.

На фото: Л. АЛФІМОВА (ліворуч) разом з Л. СТАРУШИНСЬКОЮ оглядають готову продукцію.

РЕПОРТАЖ НАПРУЖЕНИЙ РИТМ

За декілька хвилин — початок робочого дня, а поки що Й. Борохов, майстер цеху № 3 Конотопського УВП, дає останні вказівки швеям. Дівчата весело зграйкою оточили Йосипа Львовича і видно було, що настрій у трудівниці піднесений, радісний. Воно й зрозуміло — настрій весняний, святочний.

— Сьогодні за планом ми повинні виготовити 95 плащів, але я думаю, що й сто плащів для нас не проблема. Певнений, що високе соціалістичне зобов'язання, взяте на честь Першотравня, наш колектив виконає, — закінчив п'ятихвилинку майстер.

— Слова свого дотримаємо! — за всіх відповіла Зінаїда Соловйова.

Дівчата розійшлися по робочих місцях. Перевірили швейні машини, матеріал і ось на конвейєр лягли перші виготовлені деталі. Йосип Львович зупинився біля Людмили Дроздової. Дівчина нещодавно стала виконувати свою операцію самостійно. Працює непогано, але зайвий раз прослідкувати не завадить. Помітивши майстра, Людмила посміхнулася: «Все гаразд!».

А це робоче місце Віри Півень. Її технологічна операція — втачування рукавів — одна з найважливіших. За роботою Віри присматриває спостерігати: швидко вправні рухи, повні динаміки і разом з тим по-жіночому м'які. Свою справу трудівниця виконує завжди на «відмінно».

Раптом Йосип Львович помітив, що молода швея Г. Богдаска розгублено озирається навкруги, ніби хоче попросити допомоги і вагається. Майстер заспішив до неї.

Та одразу ж і зупинився, помітивши біля Ганни чорняву жінку. Це на допомогу вчорашній учениці прийшла досвідчена швея Н. Гризодуб.

— Що тут у тебе? — запитала Наталія Степанівна.

— Та от ніяк шліца не виходить... Бачу, що шов іде не так, а виправити не можу.

— А ти спершу роби прямий шов, тоді з нього переходи на другий. Так більш раціонально і швидше.

Ганна уважно вислухала пояснення і схилилася над машинкою. Наталія Степанівна спостерігала, як дівчина працює, а коли та, закінчивши операцію, підняла на неї запитливі очі, Наталія Степанівна піднесла вгору великий палець: «Добре!».

Йосип Львович глянув на годинника. О, уже й обід незабаром. Треба підійти до контрольного майстра В. Васька. Може, він має якісь зауваження.

— Взагалі, якість хороша, — заспокоїв майстра Василь Спиридонович. — Ось тільки на двох плащах петельки нерівно пришиті. Треба переробити.

Недолік одразу ж було виправлено.

Обід... Цех спорожнів. Йосип Львович заходився підраховувати, що ж зроблено за цей час. За підрахунками не помітив, як підійшла швея С. Фесенко.

— Скільки? — поцікавилася трудівниця.

— Більше, ніж півнорми... 55.

— Вчора на нараді депутатів міськради, — сказала С. Фесенко, переглядаючи готові вироби, — мова йшла про підвищення якості продукції на підприємствах міста.

Хоч рекламації наше УВП не має, та зайвий контроль, я вважаю, не завадить. Треба, мабуть, також подумати і над тим, як краще організувати справу, щоб більше швей оволоділи бездефектним методом роботи. Я подам потрібну допомогу... Адже це мій депутатський обов'язок.

— Гаразд, — погодився майстер. Закінчивши обід. Знову в цеху запанував напружений робочий ритм. В строкоті швейних машин Йосип Львович вловив незвичний звук. Й. Борохов працює на Конотопському УВП 26 років. Час не абиякий... То ж не дивно, що він на слух відчуває, чим машина, як кажуть, «дихає». Так і є... Закапризувала машина, на якій працює Людмила Дроздова. Почала давати пропуски. Через декілька хвилин біля неї господарював механік Григорій Гуров. Незабаром недолік було ліквідовано.

Так за робочими турботами не помітно збіг час. Кінець зміни. Швей зібралися на п'ятихвилинку Йосип Львович, поглядаючи на листок з цифрами, підвів підсумки зробленого: — Денне виробниче завдання виконано на 105 процентів. Сьогодні краще інших попрацювали Євгенія Тлущкевич на заготовці капюшонів та Тетяна Шейко на заготовці листочок. А ти, Людо, — звернувся майстер до Л. Дроздової, — незважаючи на ремонт твоєї швейної машини, могла б мати сьогодні ліпші виробничі результати, коли б не відволікалась, була більш зібрана. Взагалі ж колектив нашої зміни свого слова дотримав. Дозвольте ж поздоровити вас, товариші, з святом!

В. МАРЧУК.

ЦІКАВА І КОРИСНА РОЗМОВА

(Нотатки з одного диспуту)

Нещодавно в приміщенні гуртожитку Харківського УВП-2 відбувся диспут «Кохання, шлюб і сім'я».

Молоді трудівники жваво обговорювали цю цікаву й хвилюючу тему. Спочатку я коротко розповіла їм про те, як радянська держава піклується про те, щоб кожне народжене немовлятко виросло здоровим і фізично розвиненим. Потім, завершуючи свій вступ, спитала, звертаючись до присутніх: а як же ви, дівчата, розумієте кохання?

Станіслава Ножка висловила думку, що кохання — красиве і ніжне почуття. Марія Костюк стверджувала, що кохання — високе, світле та чисте почуття, в яких не повинно бути місця для ганебних вчинків та обману. Кохання треба берегти, цінувати, бо це найкращий подарунок долі.

Катя Дмитренко сказала, що й дівчата інколи бувають винні в тому, що кохання руйнується. Вона навила приклад з оповідання «Едельвейси вже відцвіли», де легковажна дівчина Віка насміялася над першим печуттям юнака Віталія.

А чи буває кохання з першого погляду?

Тут, як кажуть, пристрасті розгорілися. Одні дівчата доводили, що це пусте, інші схилилися на тому, що таке кохання буває і не так уже й рідко. Вони наводили приклади з життя своїх товаришів, подруг, знайомих.

А що ж таке жіноча гордість та гідність?

Про це розповіла Рая Баклашина на прикладі життя двох мешканців гуртожитку, що своєю легковажною поведінкою набралися сорому на все життя. Про Надію Широкоград, яка потрапила під

вплив двічі старшої за себе Феодосії, і, замість того, щоб відвідувати вечірню школу, пиячить, говорила Віра Колесникова.

Ударниці комуністичної праці Раїса Рибалко у своєму виступі сказала, що деякі дівчата несерйозно підходять до створення сім'ї, а потім нарікають на розбите шлюбне життя. І знову я розповіла учасникам диспуту приклад з життя про гідність дівчини.

Чи можуть кохати одне одного люди з великою різницею у віці? Чи може бути кохання між чучими та глухими? Як ви дивитеся на сім'ю?

Ці питання жваво обговорювали учасники диспуту, наводили багато цікавих прикладів з свого власного життя.

До цього хотілося б додати, що майже всі молоді люди нашого міста, що вже мають свої сім'ї, діток, познайомилися, покохалися, навчалися у вечірній школі робітничої молоді № 23.

Учителі цієї школи — кращі друзі, мудрі порадики, а як треба — то й активні помічники не лише в навчанні, а й в питаннях праці та виховання дітей випускників і нинішніх учнів. То й не дивно, що молодята, вже давно одружені, мають сім'ю, діток, а школу ніколи не забувають, насилають поздоровлення своїм вчителям, відвідують їх, радяться з ними з різних питань.

Схвилювано, щиро дякували учасники диспуту за хорошу, сердечну і таку потрібну розмову, запрошували знову завітати до них.

3. ПОЗДНЯКОВА,
вчителька Харківської вечірньої школи робітничої молоді № 23.

Спортивний тиждень

На приз газети «Наше життя»

З 7 по 9 травня в Києві буде проведено традиційний республіканський крос на приз газети «Наше життя». В ньому візьмуть участь найсильніші кросмени Української спортивної федерації глухих.

Цього року в республіканському кросі стартуватиме більше спортсменів, ніж у минулому. Адже за новим положенням до складу команд облідів повинні входити також і юнак та дівчина 1954—55 років народження. Це зроблено для того, щоб крос зробити більш масовим і залучити до нього школярів.

Кросу на приз «Нашого життя» передували змагання в колективах фізкультури обласних спортивних федерацій. Укрспортфедерація глухих уже одержала повідомлення про проведення кросів на місцях.

22 квітня в Голосіївському парку м. Києва кросмени Київської облспортфедерації вийшли на старт. Вони показали ряд хороших спортивних результатів. Так, В. Пискун, робітник Київського дослідного підприємства, переміг на дистанції 1000 метрів з результатом одна хвилина 51,8 секунди. Це вище норми другого спортивного розряду.

інструктор ЦП УТОГ з фізкультури та спорту.

ЛЮБЛЯТЬ СПОРТ

При Дрогобицькому Будинку культури глухих систематично працюють такі спортивні секції: легкої атлетики, баскетболу, шахово-шашкова. І, звичайно, футбольна, котра користується серед членів УТОГ Дрогобича популярністю.

У минулому році за підсумками загальноміської спартакиади глухих спортсмени вибороли почесне друге місце. В цьому, в першу чергу заслуга інструктора фізкультури будинку культури О. Мушкамбарова та тренерів В. Гусарова та В. Шемуховського.

З року в рік спортсмени будинку культури є кандидатами до збірної команди Львівського облідіву УТОГ з усіх видів спорту.

Ось і нещодавно в Дрогобичі була проведена товариська зустріч з футболу між старими друзями-суперниками — командами Львова і Дрогобича. Матч був цікавим і захоплюючим. Рахунок зустрічі — 1:1. Треба підкреслити, що зустріч проходила під дощем, але як були раді спортсмени цьому матчу! Адже незалежно від рахунку в спорті завжди перемагає дружба.

О. БЕРЕЖНИЙ,
директор Дрогобицького будинку культури.

Нагорода спортсменам

Як уже відомо спортивній громадськості, радянські спортсмени успішно виступили на XI Міжнародних іграх глухих, як проходили у м. Белграді (Югославія) з 9 по 16 серпня 1969 року.

І ось радісна звістка — за рішенням Міжнародного комітету спортивних організацій глухих дипломами цього комітету нагороджені: В. Скоморохов, В. Лукаш, В. Богданов, В. Никонов, які в естафеті 4×100 показали час 42,1 секунди; В. Скоморохов, І. Магніцький, М. Степченко і В. Никонов, які в естафеті 4×400 показали час 3 хвилини 16,6 секунди; М. Васильєв — за забіг на 3 тисячі метрів з результатом 9 хвилин 18,6 секунди; В. Скоморохов — за забіг на 110 метрів з бар'єрами з результатом 14,3 секунди.

Дипломами Міжнародного комітету спортивних організацій глухих нагороджені також борці В. Рухлядев і В. Панін, які вийшли переможцями у своїх вагових категоріях з вільної і класичної боротьби.

Незабаром нагородки будуть вручені їх господарям.

Не за горами і XII Міжнародні ігри глухих. Радянські спортсмени уже почали діяльну підготовку до них. Хотілось би побажати нашим спортсменам якнайкраще підготуватися до республіканських та всесоюзних змагань, бо саме на змаганнях цього року буде вирішуватися питання про те, хто збуде право бути членом збірної команди СРСР на міжнародних іграх серед глухих. Звичайно, це будуть ті спортсмени, які покажуть найкращі результати, встановлять рекорди республіки, країни.

І. ЗДОРОВИЛО,
член президії Всесоюзної федерації глухих по фізкультурі і спорту.

Пленум спортивної федерації

Нещодавно відбувся черговий пленум Донецької обласної спортивної федерації глухих. З доповіддю про підсумки роботи за минулий рік і завдання на наступний виступив голова спортивної федерації М. Калининченко.

— В минулому році в області діяло одинадцять колективів фізкультури, — сказав він, — які головну увагу спрямовували на широке залучення глухих до фізкультури і спорту. Загін фізкультурників Донецького облідіву УТОГ налічує 645 чоловік. На підприємствах УТОГ області систематично займаються виробничою гімнастикою 734 трудівники.

Широко практикувалась участь глухих спортсменів в змаганнях з чучими. Добрих слів заслугове роботу колективів Ждановського Будинку культури. Це їх представники зайняли в міській спартакиаді ДСТ «Спартак» почесне третє місце.

Команди облідіву брали участь в зональних і республіканських змаганнях. Непогано виступили легкоатлети, які зайняли перше місце в другій групі і перейшли й наші футболісти. Стартувавши в другій спартакиаді УТОГ, донечани набрали 15 очок у загальному заліку і займають в першій підгрупі четверте місце.

На жаль, в деяких колективах фізкультури погано працюють радні колективів. В секціях низький рівень відвідування, слабка виховна робота. Вина за це лягає не тільки на тренерів, а й на інструкторів фізкультури та директорів будинків культури глухих. В Краснопільському, Єнакієвському, Константинопольському та Червоноармійському колективах фізкультури спортивна робота взагалі на низькому рівні.

Після доповіді досвідом роботи поділилися Г. Лопатнев, голова ради фізкультури Ждановського Будинку культури та М. Кнор, тренер з баскетболу.

Ольга Калина, інструктор фізкультури Донецького УВП, присвятила свій виступ завданню поліпшення постановки фізкультурної роботи на УВП УТОГ області.

Виступаючи обміновалися досвідом роботи, вносили цікаві ділові пропозиції.

Пленум Донецької обласної спортивної федерації глухих прийняв відповідну постанову, спрямовану на подальше поліпшення всієї спортивно-фізкультурної роботи з глухими трудівниками.

Після пленуму обміновалися досвідом роботи, вносили цікаві ділові пропозиції.

Після пленуму обміновалися досвідом роботи, вносили цікаві ділові пропозиції.

Після пленуму обміновалися досвідом роботи, вносили цікаві ділові пропозиції.

Після пленуму обміновалися досвідом роботи, вносили цікаві ділові пропозиції.

Після пленуму обміновалися досвідом роботи, вносили цікаві ділові пропозиції.

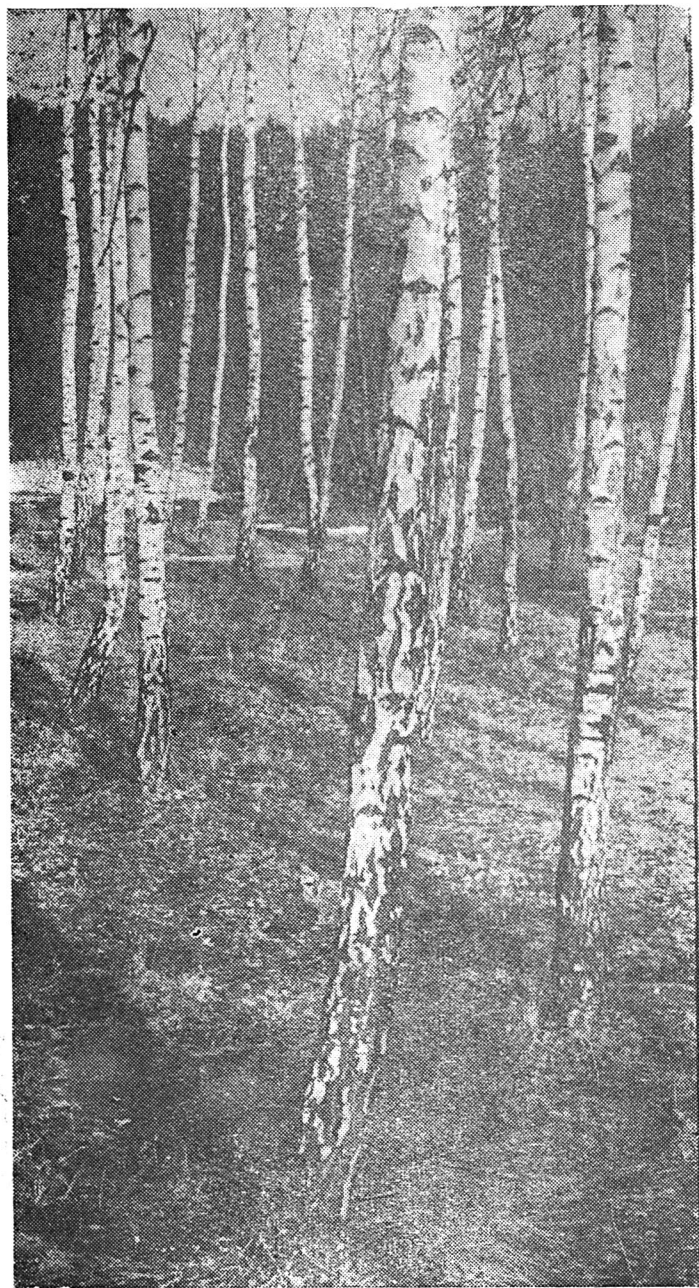
Після пленуму обміновалися досвідом роботи, вносили цікаві ділові пропозиції.

Після пленуму обміновалися досвідом роботи, вносили цікаві ділові пропозиції.

Після пленуму обміновалися досвідом роботи, вносили цікаві ділові пропозиції.

Після пленуму обміновалися досвідом роботи, вносили цікаві ділові пропозиції.

Після пленуму обміновалися досвідом роботи, вносили цікаві ділові пропозиції.

Ще тільки день — і полум'ям зеленим
Спаляхнуть березові гаї...

ЛЕКЦІЇ ПРО АТЕЇЗМ

Одним з найбільш закорених пережитків є релігія. Усім своїм змістом вона відвертає людей від праці, заважає їм брати участь у громадському житті.

Вирішальне значення у звільненні свідомості всіх людей від релігійних забобонів має створення в нашій країні матеріально-технічної бази комунізму. Але не можна чекати, поки під впливом наших успіхів релігійні пережитки зникнуть самі. Можна впевнено, стверджувати, що глухі в своїй переважній більшості не вірять в існування бога. І все ж ми не припиняємо роботи по пропаганді атеїзму.

Цікавою була екскурсія в музей атеїзму. Глухі трудівники ознайомилися з історією релігії й атеїзму. Справедливий гнів викликали на нас експонати про діяльність «слуг божих» під час Великої Вітчизняної війни, про їх шпигунську діяльність. Зацікавили глухих і експонати, які на матеріалі досягнень науки й техніки спростовують тею божественного виникнення віту.

Велику допомогу в проведенні атеїстичної пропаганди надають ам вчителі Калуської школи-інтернату для глухих дітей. Вони ведуть велику роботу по поширенню наукових знань про людину і природу, проводять лекції і бесіди. Цікаву бесіду провела вчителька тов. Лотарьова на тему «Наука і релігія», а тов. Лінда прочитала переконливу лекцію «Як виникла релігія і кому вона потрібна», що була насичена фактами з життя. Для підтвердження ми намага-

ємо використовувати приклади, про які вже знають наші відвідувачі і свідками яких вони були. На запитання одного з глухих, чи й досі є фанатики релігійних вірувань, ми, крім відповіді, навели приклади. Ось один з них.

В селі Верхній Струтині Рожнятівського району на збори глухих приїхала з концертом агіткульбригада Івано-Франківського Будинку культури. Поруч з клубом — костюл, у якому в цей час повинно було початись богослужіння. Раптом у клуб прибігає віруючий:

— Баби, що ви робите? Ксьондз один в костюлі сидить. Ідіть на службу.

А літні жінки, спокійненько йому відповідають:

— Ксьондза ми бачили, а от глухі із концертом не скоро до нас приїдуть.

Всі заходи, проведені в Калуському клубі глухих, сприяють викирті реакційної суті релігії, вихованню в людей матеріалістичного світогляду.

Ю. ІВАНІВ,
перекладач Калуського клубу глухих.
Івано-Франківська обл.

Редактор **О. БОРИМЧУК.**

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74.
тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 589—5000. 72 р.